

talelse egentlig er imod den gængse Praxis. Fortolkninger af Lønningslove blive ganske sædvanlig forhandlede under Finantslovens Behandling. Naar nye Lønningslove blive givne, vil det i Reglen være ved Finantslovens Behandling, at det fortolkes, paa hvilken Maade de skulle bruges. Jeg tror derfor heller ikke, at man med Hensyn til dette Tilfælde kan sige, at der ikke bør finde en Fortolkning Sted her i Rigsdagen, og jeg tror heller ikke, det nogensinde er yttret af den høitærede Conseilpræsident og Finantsminister i det andet Thing, at det skulde være utilbørligt paa den Maade at søge at komme til en Overenskomst om dette Spørgsmaal. Naar man vender sig til Sagen selv, er det ganske vist, at der som Regel er bestemt den halve Lønning til en konstitueret Embedsmand, og at det kun skal være undtagelsesvis, at der gives ham Mere, saafremt han ikke har noget andet Embede i Staten. Naar vi nu se hen til dette Embede, kunde vel det Spørgsmaal opstaa, om det ikke egentlig er saa godt lønnet, at Halvdelen af Lønningen maa anses for at være tilstrækkelig for en Iffe-Embedsmand, der bliver konstitueret i Embedet. Med Hensyn til de Indtægter, som tilfælde dette Embede, tror jeg, at man maa kunne gaa ud fra de Oplysninger, som findes i Folkethingets Finantsudvalgs Betænkning, der, saa vidt jeg veed, ikke nogensinde ere bleven modsagte. Efter dem er Lønningen plus Procenterne 12,614 Kr. 66 Ore; naar deraf drages den Del af Kontorudgifterne, som skal afholdes af Embedsindtægterne, nemlig 3,149 Kr. — der er desuden bevilget Kontorudgifter ved Kontorholdsloven, og de findes opførte paa § 24, VI. B. 1 d. — bliver der tilbage en virkelig Indtægt af 9,465 Kr. 66 Ø. Halvdelen deraf er 4,732 Kr. 83 Ø., hvilket altsaa bliver Lønningen for Embedet. Naar man nu ser hen til, at det egentlig mere er et Gods-kontor end en Amtstue, tror jeg, man maa indrømme, at denne Lønning maa anses for rigtig. Jeg tror endog, saa, man kan sige, at om end Lønningen virkelig var mindre — at der skulde være en Feil i Regningen — vilde dog et saadant Embede være godt lønnet med det Beløb, som er vedtaget i Folkethinget, nemlig 4,732 Kr. foruden Kontorholds-godtgjørelse, som er 4,349 Kr. Jeg tror derfor ikke, det er et i den Grad utilbørligt Votum af Folkethinget, og at det Punkt skulde gjøre hele Finantsloven uantagelig. Jeg tror, der er blevet fastsat en Lønning, som maa anses for at være tilstrækkelig. Vel veed jeg, at der er blevet gjort den Indvending derimod, at en Del af Indtægten ikke var fast Løn, og at Lønningsloven kun skulde angaa den faste Lønning, men i Lønningsloven staar Udtrykket „fastsatte Lønning“ og naar der er tillagt Embedet Procenter eller andre bestemte Indtægter, antager jeg, at Lønningslovens Bestemmelse maa ligesaavel gjælde disse Procenter som den faste

Løn. Med disse Ord skal jeg blot motivere, hvorfor jeg ikke ser nogen Grund til at fravige den Bestemmelse, som er bleven tagen i Folkethinget. Jeg maa dog tilføje, at jeg erkjender fuldkommen, at den ærede Conseilpræsident har Ret i, at der mulig, naar man konstituerer en anden Embedsmand i Embedet, vil blive noget Mere at udrede paa denne Konto. Jeg erindrer ikke i dette Dieblit, om det er blevet indjort i Regnskabsvæsenet, at den konstituerede Embedsmand faar Halvdelen af den Lønning, han har havt i et andet Embede, ogsaa fra den Konto, hvorunder det Embede, i hvilket han er konstitueret, hører. Jeg erindrer derimod, at i Statsrevisjonen have vi to Gange, endog, saa blot for nogle Aar siden, tilraadet det, da det ikke var Skik den Gang. Det var med Hensyn til Amtsmandslønninger. Der var konstitueret to Fuldmægtige fra Indenrigsministeriet; men den Halvdel, de vedblev at oppebære af deres Fuldmægtiggage, meddens de vare konstituerede som Amtmænd, faldt ikke paa Amtmandskontoen, men paa Kontoen for Ministeriets Embedsmand. Jeg erindrer som sagt ikke, om der er foretaget nogen Forandring i Regnskabsformen. Er det ikke Tilfældet, vil der altsaa ikke være Tale om at udrede mere end netop Halvdelen af Lønningskontoen for Amtsforsvaltere. Er det derimod Tilfældet, saa vil der være en Sum, som maa søges efterbevilget, men hvor stor den er, vil det jo være aldeles umuligt at sige, idet Ministeren jo kan konstituere, hvem han vil, en Fuldmægtig eller en Kontorchef. Jeg antager ogsaa, at Umuligheden af at sige, hvor meget der vil behøves yderligere, var Grunden til, at det Tilbud, der ved 3die Behandling af Finantsloven i Folkethinget blev gjort af Ordføreren, og som gik ud paa at tilføje 800 Kr., ikke blev modtaget af den høitærede Minister, fordi han tænkte sig Muligheden af, at denne Sum ikke vilde flaa til.

Finantsministeren (Gstrup): Det ærede Medlem, som nu satte sig, forment, at denne Indskrænkning i Lønningen for Amtsforsvalteren i Kronborg Distrikt var for ubetydelig til, at man kunde betegne Iffe-Vedtagelsen af den fulde Lønning som gjørende denne Finantslov uantagelig. Det forekommer mig indlært, at det ærede Medlem lod Hovedspørgsmaalet ligge. Hovedspørgsmaalet er dog absolut det, om det er tilfældigt, at en Finantslov forandrer bestaaende Lønningslove. Hvis denne Finantslov her kan afdrage Halvdelen af Lønningen for Kronborg Amtstue, saa gjør Aarets Finantslov en Forandring i en bestaaende Lønningslov, og det er efter min bestemte Formening absolut uantageligt uden Hensyn til, hvorvidt det Beløb, der maatte blive tilbage, er tilstrækkeligt til at skaffe Embedet forsvarelig besørget eller ikke. Dette Principspørgsmaal lod det ærede Medlem ligge; men jeg skal meget gjerne følge det ærede Medlem i hans Be-